

Motion till riksdagen 2018/19:1088

av **Mathias Tegnér (S)**

Om rätten till abort

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om aborter vid fosterskada efter graviditetsvecka 22 och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över abortlagstiftningen och angränsande lagstiftning för att möjliggöra aborter vid allvarlig fosterskada efter dagens abortgräns och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att beakta rätten till fri abort i svensk utrikes- och biståndspolitik och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

År 1938 lagstiftades om möjligheten att utföra abort i Sverige. Nuvarande abortlag trädde i kraft 1975 och var då ett internationellt föredöme för dem som tycker att abortlagstiftningen ska ta sin utgångspunkt i kvinnors rätt till sin egen kropp. Även om abortlagen i grunden är en välfungerande lagstiftning finns problem i dagens praktik.

Trots att den svenska lagstiftningen i ett internationellt ljus är liberal och har kvinnors rätt till sin egen kropp som tydlig utgångspunkt, så finns det ett behov av att se över lagstiftningen och hur den har påverkat dagens praxis. Om Sverige jämförs med andra europeiska länder, så är möjligheterna för abort vid allvarliga fosterskador under graviditetsvecka 22, 23 och 24 väldigt små i Sverige. Detta behöver ses över.

Under senare år har det förts diskussioner kring val av abortmetod vid sena aborter, där praxis kring tidsgränsen gjort att annat än medicinska avvägningar beaktats vid val av abortmetod. Det är orimligt.

En ytterligare komplikation i abortfrågan är köer och brist på sammanhållande vårdkedjor. Fler kvinnor passerar 18-veckorsgränsen för fri abort, utan medgivande från Socialstyrelsens rättsliga råd, på grund av köer och för att vården inte fungerar som tänkt. Detta behöver reformeras. Det finns kort sagt ett behov av en översyn av abortlagstiftningen och angränsande lagstiftning för att stärka kvinnors rättigheter.

I ett globalt perspektiv torde dock den svenska lagstiftningen vara välfungerande. På få platser i världen är abort en självklar mänsklig rättighet. I vart fjärde land är abort

istället totalförbjudet och uppskattningsvis dör 68 000 kvinnor varje år i samband med att de genomgår en illegal abort. I flera länder i Europa är det svårt att få tillgång till abort. Länder som Irland, Polen, Malta och Vatikanstaten har kraftigt beskurit kvinnors rätt till abort.

Även länder som formellt har fri abort har via regler för samvetsfrihet, det vill säga att barnmorskor ska kunna vägra att utföra aborter eller att farmaceuter ska kunna vägra skriva ut ”dagen-efter-piller”, skapat system där abort inte finns att tillgå på ett rimligt sätt. Faktum är att samvetsfrihet riskerar att undergräva aborträtten, vilket har skett i exempelvis Italien och USA, där tillgången på aborter har beskurits avsevärt, då många anställda inom sjukvården gör rätten om samvetsfrihet gällande.

I ett internationellt perspektiv är det viktigt att Sverige som ett land med ambitioner om jämställdhet mellan könen är ett föredöme också när det gäller alla aspekter av sexuell och reproduktiv hälsa. Trots att det på området finns svåra moraliska avvägningar, så är det som till syvende och sist är viktigast, kvinnans rätt till sin egen kropp. Alla länder som har försökt begränsa aborträtten hamnar i en mängd djupa problem, som ger dåliga resultat inte bara för kvinnorna utan också resten av samhället. Således måste svensk utrikes- och biståndspolitik alltid föras för att stärka kvinnors rätt till sin egen kropp och för en god politik inom ramen för sexuell och reproduktiv hälsa.

Mathias Tegnér (S)